

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 1 de desembre de 2016. Comença la sessió a les 10 hores i 38 minuts. Presideix el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català. Sessió plenària número 43. Segona i darrera reunió.

El senyor president:

Senyories, es reprén la sessió. *(El president colpeja amb la maceta)*

Compareixença del president del Consell, senyor Ximo Puig i Ferrer, per a respondre les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris (RE números 41.724, 41.723, 41.722 i 41.721)

El senyor president:

Nové punt de l'ordre del dia, que és compareixença del president del Consell per a respondre les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana, formulades pels grups parlamentaris.

En primer lloc, donarem la paraula a la síndica del Grup Parlamentari Popular, senyora Isabel Bonig, perquè formule la pregunta.

La senyora Bonig Trigueros:

Buenos días.

Molt honorable president de La Generalitat.

Vicepresidenta.

Consellers.

Doy por reproducida la pregunta, no sin antes..., creo que hacer un reconocimiento expreso en la cámara a la declaración de las Fallas como patrimonio inmaterial de la humanidad de la UNESCO, *(aplaudiments)* a todos los falleros, falleras y a todo el mundo fallero y, especialmente, también, a todos los políticos que durante mucho tiempo, desde el ayuntamiento, desde La Generalitat, trabajaron para que hoy esto sea una realidad. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies.

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Senyora Bonig.

Senyores i senyors diputats, molt bon dia.

En primer lloc, sumar-me, per descomptat, a les manifestacions que ha fet la senyora Bonig. Certament este poble necessita moltes coses que ens ajuden a unir-nos, que ens ajuden a treballar junts, que ens ajuden a mirar un nou horitzó des de les nostres arrels.

Les Falles formen part de les nostres arrels, de la nostra identitat, de la nostra cultura, i tots estem avui especialment contents que finalment s'haja produït. Una declaració en la qual han participat moltes persones i a totes elles els agraïm absolutament el que han fet.

També vull dir que a qui més els ho hem d'agrair és, sense dubte, als fallers i a les falleres que durant, anys i anys, en moments tan difícils com en la guerra civil, com després de la guerra, en els moments en què hi havia de veritat escassetat, van mantindre la flama de les Falles. Per ells, per la gent humil d'esta comunitat que va ser capaç d'anteposar la seua tradició, fins i tot, a moltes qüestions de caràcter personal. Per tant, gràcies a totes estes persones que han fet possible les Falles en la història. *(Aplaudiments)*

I en relació a la seua pregunta, dir-li que, segons les dades i els indicadors econòmics, l'actuació del govern de La Generalitat ha estat francament positiva.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president del Consell.

Síndica del Grup Popular.

La senyora Bonig Trigueros:

Gracias, señor presidente.

Antes de comenzar. «Transparència. Volem els papers.» Esto es lo que decían y lo que pedían. Ahora lo que dicen es: «El tribunal superior de justicia condena por segunda vez en un mes al Consell por falta de transparencia.» *(Aplaudiments)* «El TSJ golpea la transparencia del Consell y el blindaje de los recortes.» «Tercer revés judicial para el Consell por falta de transparencia con la oposición.» Ahora, que la señora Oltra está en plan de reconversión..., conversión al cristianismo, por sus hechos los conoceréis.

Señor presidente, mire, usted..., cualquier persona que le escuche a usted, que le escuche a usted hablar de todas las mejoras, de lo que han hecho, de la hipoteca..., levantar la hipoteca reputacional..., –espero que no sea como la megafonía de las Cortes–. Pues, claro, alguien escucharía y pensaría que usted ha hecho realidad aquel eslogan de campaña de tener el cielo en la tierra y que ustedes han obrado el milagro, por lo que decía de la conversión de la señora Oltra. Pero nada más lejos de la realidad.

La política, la economía y la vida tiene inercias, y un ejemplo es su gobierno del *Titanic*. La inercia de las medidas, si hoy son positivas, y hablará del aumento de las exportaciones, del empleo, del turismo..., gracias a que un gobierno de España, un gobierno del Partido Popular, con la ayuda de todos los españoles, tomó medidas duras, en un país, que nos dejó arruinado su presidente Zapatero, y hoy las consecuencias, los resultados empiezan a ser positivos.

Pero, mire usted, me voy a fijar en lo que pasa en la Comunidad Valenciana, lo que es su responsabilidad. Vamos a ver qué hay que en el presupuesto. En el presupuesto, en la sección 11 de una *conselleria* tan importante como es la de economía sostenible, sectores productivos, comercio y trabajo, que se supone que debería ser el motor del crecimiento y del impulso de esta comunidad. Pues mire, no es así. La que iba a cambiar el modelo productivo de la Comunidad Valenciana, que ayer supimos por mi compañero Vicente Casanova que ya no necesitamos treinta, sino treinta y un años, pues, mire usted, en el presupuesto para el ejercicio..., para el presente ejercicio, dotó once programas, 340 millones..., 340,4 millones para once programas.

¿Sabe usted, a 11 de octubre del 2016, a pocos días de que acabase, cerrase el presupuesto, cuánto se había ejecutado de los 340 millones, señor presidente? Yo se lo diré, porque ese es el resultado del *Titanic*: 28 millones. Solo un 8,3%, y la inmensa mayoría de nóminas. (*Aplaudiments*) Vamos bien en la generación de confianza.

¿Sabe usted que cuatro programas estaban a cero y el programa de comercio exterior en esta comunidad –que no es exportadora, esta comunidad no es exportadora–...? Solo habían ejecutado un 1%, señor Puig.

¿Sabe usted que a principios de octubre no había publicado 28 órdenes y que tuvo que salir el *conseller* a decir que es que no le daba tiempo? 28 órdenes. ¿Sabe usted que hay detrás de esas 28 órdenes? Hay 72 millones de euros para sectores como el emprendimiento, internalización, financiación empresarial, empresarial, centros tecnológicos, innovación en el sector textil, mueble, mármol, juguetes, cerámica, calzado... Algo que no tiene nada que ver.

Mire usted, yo, repasando..., viendo la enmienda..., que usted está muy preocupado por lo de los sueldos, ya han intentado colarlo dos años consecutivos, después lo han retirado, lo que decía la señora Oltra, cuando estaba aquí en la oposición. El 24 de octubre decía: «A més, en este debat de política general ve el senyor Fabra ací a plorar que cobra poc, i encara cobra massa pel que fa.» Jo li dic, senyora Oltra, senyor president, ¿què pensaran vostés del senyor Climent? ¿Cobra molt o poc? (*Aplaudiments*)

Mire usted, señor presidente, le recomiendo..., le recomiendo que hable usted con empresarios de verdad y le digan qué opinan de usted y de ese gobierno del *Titanic*, que es un puro, absoluto desastre.

¿Cree usted que ir por la vía judicial en materia de horarios comerciales es la solución? ¿Que se da seguridad jurídica al empleo diciendo: «Un paso adelante, siete detrás, ahora digo una cosa, mañana digo otra, ahora pido a la abogacía, ahora el *consell jurídic*...»? ¿Cree usted que están para dar seguridad jurídica, señor presidente? (*Aplaudiments*)

Y, ¿qué decirle, señor presidente, qué decirle del tema del SDDR? ¿Qué decirle? Usted decía ayer...

El senyor president:

Senyoria,...

La senyora Bonig Trigueros:

...que iba, efectivamente, a dialogar. Y hoy sale el señor Julià Àlvaro –el que manda, el de Compromís– y le dice que no hay vuelta atrás, que nada de mesa, que nada de participación, que nada de diálogo. (*Aplaudiments*) ¿Es esto un ejemplo de mestizaje, señor Puig? ¿Da seguridad a todos los empresarios, a más de cincuenta organizaciones empresariales –pequeño comercio, gran comercio, grandes distribuidoras, hosteleros– a todo el mundo que está en contra? ¿Tanto les cuesta decir, «hombre, pues creemos una mesa, dialoguemos, participemos, escuchemos a la gente»?

Y, mire usted, por último,...

El senyor president:

Senyoria,... finalitze.

La senyora Bonig Trigueros:

...¿no ha tenido usted tiempo para construir el 103 en casi..., el colegio 103, casi año y medio que llevan ustedes de gobierno?

Les doy una..., les doy una propuesta. Los cuatro millones y medio para levantar fosas de la memoria histórica y el millón doscientos de subida de sueldo, a rescatar personas, a serveis públics de qualitat, a educació pública... (*Aplaudiments*) Al 103 o al que usted quiera, señor presidente.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Bonig.

La senyora Bonig Trigueros:

Muchas gracias.

El senyor president:

President del Consell, quan vosté vullga.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyora Bonig, s'ha deixat una dada que és molt fonamental de l'execució d'este pressupost. Zero per cent executat en corrupció. ¡Zero per cent! *(Aplaudiments)* La part important, part important.

Mire, per contestar-li al que ha dit vosté, que té poc a vore en el marc econòmic, però sí que hi ha una cosa que me fa gràcia. ¿S'està burlant de la gent quan està parlant del 103? ¿S'està burlant de la gent? ¡Anys i anys de barracons! ¿I s'està burlant de la gent? I per un any en estos moments *(inintel·ligible)* ... ¡Per favor! *(Aplaudiments)*

Mire, el pitjor del 103 és que, a més, han donat un solar que, segons diu ara ADIF, no està en condicions. Això és molt greu. Per tant, poques bromes i ja està bé, vull dir, l'espectacle té una limitació.

Mire, la importància de Les Corts fa que hàgem de parlar, al meu parer..., cada u pot fer el que vullga, amb la màxima argumentació i eliminant els jocs florals, si és possible. Però, en qualsevol cas, cada u fa el que vol.

Dades econòmiques d'este temps de legislatura. Primera etapa. En el que portem de la legislatura, les afiliacions a la seguretat social en la Comunitat Valenciana han augmentat el 5,2%, dos punts per damunt de la mitjana espanyola; el nombre d'aturats a la Comunitat Valenciana s'ha reduït en 50.605 persones, un descens del 10,5%, dos punts major que en..., Espanya; la comunitat ha crescut enguany a un ritme del 3,8%, un 0,6% més que la mitjana estatal, i la previsió de Funcas diu que l'any que ve serà la comunitat autònoma que més creix.

El nostre índex de producció industrial ha augmentat el *(inintel·ligible)* ... el doble que Espanya.

Les exportacions han crescut l'últim any el 3,3%, dos punts per damunt de la mitjana espanyola.

I, com ahir publicava l'INE, el major creixement d'arribada de turistes estrangers en el que portem d'any es produïx a la Comunitat Valenciana, amb el 16,7%.

Com veu, tots els indicadors van millor que quan governaven vostés. Vostés anunciaren ací que si hi havia un canvi de govern progressista a la Comunitat Valenciana tots eixos indicadors serien la gran catàstrofe. ¡I ho sent! ¡Els agradaria que fóra una catàstrofe! ¡Sí! Però, ¿què passa? ¡Que no! ¡Que no és una catàstrofe! ¡Que van millor les coses! *(Aplaudiments)*

I això..., això, no s'equivoque, això no és mèrit, per descomptat... ¿Com va a ser mèrit del govern? El govern, ¿sap el que ha fet? Ha generat, sobretot, estabilitat, honradesa i diàleg, i diàleg.

I, per una altra banda, certament,...

El senyor president:

Un minut.

El senyor president del Consell:

...certament, n'hi ha una qüestió que és absolutament bàsica: qui genera economia, qui fa possible el creixement econòmic, qui fa possible que estes dades siguen aixina són els empresaris i els treballadors. Empresaris i treballadors, eixos són els que fan possible el creixement de la comunitat.

I el que hem fet nosaltres és posar el millor entorn possible perquè estes dades se puguin produir. Unes dades que a nosaltres ens pareixen encara molt insuficients, perquè hi ha un problema fonamental, que és l'atur. I mentres l'atur no baixi fins a uns nivells que siguen pràcticament tècnics, nosaltres anem a continuar fent totes les polítiques possibles perquè la gent tinga el dret al treball.

Però, ¿sap alguns dels condicionants grans que tenim en estos moments? Hem fet qüestions de mesures de política econòmica molt importants. Desbloquejar Parc Sagunt, per exemple, que és molt important i que és, efectivament, fer política industrial. O fer per primera vegada una comissió bilateral permanent en la Ford, que és molt important per a mantindre el futur d'esta empresa. Però tenim unes limitacions, unes que no són exclusivament responsabilitat del que va ser el govern anterior, que és l'infrafinançament, és del Partit Popular, però no del govern anterior.

Ara, nosaltres este pressupost, el d'ara i el de l'any que ve té una despesa en diferit. I mire, l'any que ve haurem de posar en el pressupost 7,5 milions d'euros per la fórmula 1 que no anava a costar res. *(Aplaudiments)* Haurem de posar 3,2 milions d'euros per la Ciutat de la Llum. I a la Fira de València pagarem l'any que ve 33 milions d'euros.

El senyor president:

President.

El senyor president del Consell:

Això és el que hi ha. El que hi ha és que fem el que podem en la mesura que tenim uns recursos escassos, que són els que vostés ens han deixat.

Però li vaig a dir una cosa. Nosaltres dialoguem permanentment amb les organitzacions empresarials, amb els sindicats, s'han obert les meses de negociació, anem a continuar dialogant sempre, perquè una senya d'identitat d'este govern és el diàleg.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Senyor Ibáñez, té vosté un minut.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Gracias, presidente.

Señor presidente, al presupuesto de 2017 ya se le están reventando las costuras. A los 1.300 millones ficticios se le une la agencia antifraude, la de innovación, la de emergencia, la de transporte metropolitano, la de seguridad ferroviaria, cinco agencias y la tele. Dicen que no hay dinero, pero sí que hay para las agencias.

¿Y las personas? El 20 de octubre, el 20 de octubre la vicepresidenta había pagado el 23% en inclusión social, el 48% en centros de mayores, el 14% en igualdad en la diversidad. Pero en lo que bate récords la vicepresidenta es en facturas en el cajón. Ayer se publicaron las de septiembre; deberían estar publicadas ya las de octubre.

Desde que ustedes son gobierno, la vicepresidenta, si le dijera que ha multiplicado por dos las facturas en el cajón mentiría; si dijera que las ha triplicado, faltaría a la verdad; si le dijera que las ha quintuplicado, diría que es una exageración.

El senyor president:

Señor Ibáñez.

El senyor Ibáñez Bordonau:

¿Pero sabe cuál es la verdad? Que las ha multiplicado por nueve, señora vicepresidenta, por nueve. Es usted la consejera de las facturas en el cajón.

Por todo eso le pregunto, si no pagan a las personas, por qué crean agencias y entes. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ibáñez.

Vicepresidenta del Consell.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Gràcies per la seua pregunta.

Jo, mire, li faig una reflexió a tot el seu grup. Cada volta que vostés parlen dels 1.300 milions d'euros, que són una reivindicació que compartim tota esta cambra, com a ficticis, estan fent-li un flac favor a la pressió que podem fer els valencians i les valencianes davant del Govern d'Espanya per a millorar el nostre sistema de finançament. Estem o no estem d'acord amb açò? *(Aplaudiments)*

Mire, nosaltres hem executat el 90% de la despesa compromesa a hores d'ara, i encara queda temps per a executar el pressupost. Vosté ho sap, vosté està donant les dades, *(veus)* està –me deixa, per favor?–... Vosté està donant les dades d'este estiu, però estem en novembre, actualitzen-se. I nosaltres no tenim factures en els calaixos. Si estigueren en els calaixos vosté no les coneixeria, senyor Ibáñez. *(Aplaudiments)* Vostés les coneix perquè no estan en els calaixos.

I mire, i mire, senyor Ibáñez, en este moment ja n'hi han 20.000 persones en el sistema de la dependència, de les 45.000 que vostés deixaren en una llista d'espera; en este moment, hui, cobraran les persones dependents que quan vostés cobraven en tres mesos de retard. I sap què? Hem multiplicat per tres la nòmina de dependència d'este mes respecte del primer mes que pagàrem nosaltres quan arribarem al govern, que era el mes de març, el mes de març pagàrem nosaltres quan aplegàrem al govern. I ara tenim tres voltes més.

Clar que arriben els diners a les persones! I això és el que a vostés els fastigueja...

El senyor president:

Moltes gràcies.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

...i hauria d'alegrar-los. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

La senyora Ortiz Vilella:

Gracias, señor presidente.

Señor Puig.

Señoras y señores del *Titanic*.

Llevan dieciséis meses engañando a los valencianos y a las valencianas. Y voy a poner algún ejemplo de cuáles son prioridades. La primera: subirse el sueldo. Eso lo intentaron el año pasado y lo han intentado éste, pero les ha salido mal. Vamos a ver si a la tercera va la vencida. 1.200.000 euros querían para subir el sueldo a 102 altos cargos de este Consell.

En segundo lugar, incremento innecesario del número de altos cargos. Cinco altos cargos este verano, pero la señora Oltra ahora va a tener nueve asesores cuando hablaba, cuando estaba en la oposición, de eso es lo que usted ya no se acuerda y por eso hace estas intervenciones tan demagógicas. Ahora tendrá nueve y quería tener dos. Eso dijo usted cuando estaba en la oposición.

Y, en tercer lugar, el sectarismo en las subvenciones. No le dan ni a Cáritas ni a Cruz Roja ninguna línea en concreto para ellos, pero sí que le damos 200.000 euros con nombres y apellidos a asociaciones catalanistas y al señor Baltasar Garzón, 65.000.

No contentos con esto, quieren suprimir controles con la abogacía y la sindicatura y todo lo que pase por delante, la Intervención General incluida, para las cajas fijas, por no decir ese lío que tienen a medias con el presidente de las Cortes, que no sabemos por qué aquellas seiscientas solicitudes quedaron en un cajón, tiempo al tiempo.

Mi pregunta es la siguiente: ¿por qué no destinan esos 1.200.000 euros, que querían para subir el sueldo, a Cruz Roja y a Cáritas?

Y mi segunda pregunta es la siguiente: ¿van ustedes a seguir aumentado el número de asesores y altos cargos de su administración mientras castigan a los valencianos subiéndole impuestos con 167 euros por valenciano?

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Ortiz.

Vicepresidenta del Consell.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Mire, senyora Ortiz, per què no parla vosté del seu salari? El seu, que cobra més que el president de La Generalitat? *(Aplaudiments)* Parle del seu, parle del seu.

El senyor president:

Senyories, senyories.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Si volen, si volen, seguim fent demagògia. Si volen seguim fent demagògia en este tema, parlen dels seus salaris. *(Veus)*

Mire,...

El senyor president:

Senyories, senyories. Demane silenci. Ho tindrem en compte en el temps, però demane silenci.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Disculpe la descortesia d'abans. Gràcies, senyora Bonig, per la seua samarreta, la tindrè en un lloc d'honor en el meu despatx. Sap vosté que me regalen moltes samarretes. Gràcies per la samarreta.

Mire, parlen dels seus salaris. Mire, factures en els calaixos. Parlen de la gestió de la senyora Bonig en la vivenda, que la Unió Europea ha obert, *(veus)* ha obert una investigació per les 60.000 famílies... *(Veus)* Sosiéguese.

El senyor president:

Un segon, vicepresidenta. Un segon.

Senyories, senyories, però, senyora Ortiz, no està vosté en l'ús de la paraula. *(Veus)*

Senyories, si demanem respecte per a tots els oradors, procurarem respectar les intervencions, en este cas de la vicepresidenta, que té la paraula.

Continue.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

En els calaixos estaven les ajudes a 60.000 famílies que la conselleria que dirigia la senyora Bonig va deixar de pagar, mentre en el pont del Nou d'Octubre se n'anava tot l'equip a menjar *cochinillo* a Segòvia a càrrec de la Generalitat valenciana i de les famílies a les que no els pagaven les ajudes.

Però a més, mire, vostés parlen d'agències. Vostés saben que l'Agència Metropolitana del Transport és un organisme necessari per a cobrar el contracte programa del Govern d'Espanya que té Madrid, que té Barcelona, que té Sevilla i que no té València perquè vostés no tenien una entitat metropolitana de transport? Vostés s'adonen de les coses que diuen?

I mire, respecte a les línies nominatives, respecte a les línies nominatives, mire, Càritas, Creu Roja, totes les ONG tenen els diners, més diners que quan vostés governaven en concurrència competitiva. I les línies nominatives, per a què són? Per a esdeveniments extraordinaris. I si li hem pagat? Sí, efectivament. Aquí dius?, aquí dius? Se li han pagat...

El senyor president:

Senyora vicepresidenta.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

...-acabe de seguida-, el que passa és que és difícil en un minut quan interrompen tres voltes *(veus)* lligar un argument... Si li hem pagat a Tyrius...

El senyor president:

(*Veus*) Senyories, hi han hagut unes interrupcions evidents.
(*Remors*)

Senyories... No, no, no. És que... (*Veus*) Tots els portaveus, tots els portaveus s'han excedit en el temps, en l'ús del seu temps, i cap d'ells ha estat interromput com ha estat interrompuda la vicepresidenta.

Per tant,... (*Aplaudiments*)

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Acabe en un segon. (*Aplaudiments*) Acabe en un segon.

Mire, les ajudes nominatives se donen per a entitats perquè celebren algun aniversari o algun esdeveniment extraordinari, com se li ha donat a Tyrius, a la Federació de Societats Musicals, a la Federació d'Entitats Andalusos, a Casa Caritat o a Cavecova, la societat veïnal. Estan vostés, (*veus*) estan vostés d'acord que paguem a estes entitats subvencions per a fer els seus esdeveniments extraordinaris? Tenen res contra Casa Caritat? Contesten-li a Casa Caritat. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Molt bé. Moltes gràcies, senyora vicepresidenta.

Senyories, anem a continuar amb la sessió de control. (*Veus*) Ara és el temps del grup... Senyories, demane silenci. Ara és el moment d'escoltar amb respecte i atenció al senyor Ferri. Li faré una indicació quan falte un minut i quan s'acabe el termini.

Senyories, tinc ací també el termini que faciliten... Senyories, tots els portaveus s'han excedit en el seu ús de la paraula. (*El senyor Font de Mora parla amb el micròfon desconnectat*)

Crec que no ha estat interromput... Jo el que sí que demane és que no s'interrompa l'orador que està o l'oradora que està en l'ús de la paraula.

Senyor Ferri, té vosté cinc minuts per a formular (*inintelligible*) ...

El senyor Ferri Fayos:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor president de La Generalitat.

Senyora vicepresidenta.

Ja que ara a alguns els agraden les samarretes, es podien posar la samarreta aquella que vosté es va posar de «Wanted Camps» i, aixina, quan se'n van a dinar amb ell se la podrien posar i gaudir amb ella, no? (*Aplaudiments*)

Perquè, miren, els que se'n van a dinar amb ell són Camps i no volem més Camps en la nostra terra, ja està bé.
(*Aplaudiments*)

Senyor president, nosaltres el que volem és que es parle de la nostra pel nostre patrimoni, per la nostra cultura, pel nostre potencial. Ahir va ser un gran dia per als valencianes i per les valencianes perquè per primera vegada en molt de temps es parlà de forma positiva dels valencians al món.

Però, malauradament, normalment es parla de les *tropelies* que va impulsar, va cometre i van consentir els governs del Partit Popular, el govern de *Todos a la cárcel*.

Hui la pregunta de Compromís fa referència precisament a un trist capítol d'eixa gestió del Partit Popular, que encara hui estem pagant.

La pregunta va sobre la valoració del Consell sobre les denúncies del presumpte cobrament de comissions per part de Ribera Salud a través d'una empresa per la compra de pròtesi i altres productes mèdics.

Parlem de denúncies que han derivat en una investigació de la fiscalia anticorrupció, que estan en el jutjat número 4 de València, i que ha obert este jutjat diligències contra l'empresa concessionària. I què s'està investigant? Segons la informació dels mitjans, el que s'està investigant és el *modus operandi* de Ribera Salud, que el que feia era comprar material sanitari, comprar pròtesis i, a canvi, exigia el pagament de comissions a una empresa que es diu B2B, que pertany a la mateixa Ribera Salud.

En el cas de les pròtesis parlem de factures pagades per la *conselleria*, però negociades directament per Ribera Salud. I segons els mitjans, el més important a l'hora de decidir quines compraven, no era precisament el preu, sinó les comissions que es podien cobrar, que en molts casos arribaven al 40%.

Tot acordat, sí senyor, amb un contracte confidencial, que escapava del control de l'administració.

Això és el que s'està investigant, senyor president, i això és molt greu. De confirmar-se, estaríem parlant de diners que haurien d'haver anat a reduir les llistes d'espera, de diners que haurien d'haver anat a dotar els centres de salut, els hospitals, les especialitats, però que en el seu lloc han anat a omplir les butxaques d'uns pocs.

Així, segons les informacions, B2B, de Ribera Salud, era un negoci suculent, que era qui cobrava les comissions. De fet, en 2011, amb només quatre treballadors van facturar 1,4 milions d'euros. En 2012, amb només tres treballadors, 1,5 milions d'euros. El mateix que en 2013 i en 2014. Però és que en 2015 la facturació es va disparar fins a 4,5 milions d'euros, amb un benefici net de 3 milions d'euros.

Senyor president, ací hem de parlar d'estos casos, però sobretot hem de parlar del sistema que ha fet possible que açò passe.

Perquè què fa una empresa privada negociant amb altres empreses privades sobre la sanitat pública? Què fan les empreses privades gestionant cinc àrees d'hospitals, posant els beneficis per davant de la salut de les persones?